

prima instanță: Iu. Moldovan
instanța de apel: M. Antonov, Gr. Druguș, S. Vrabii

2r-1143/14

DECIZIE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Gheorghe Timofte
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Ursu împotriva
lui Gheorghe Timofte cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere
împotriva încheierii Curții de Apel Bender din 08 iulie 2014 prin care a fost
respinsă cererea apelantului Gheorghe Timofte cu privire la scutirea de la plata taxei
de stat la depunerea cererii de apel și acordat apelantului un termen pentru lichidarea
neajunsurilor legate de achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii de apel

constată:

La 24 octombrie 2013, Nicolae Ursu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gheorghe Timofte cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de
întârziere.

În motivarea cererii a indicat că la 27 martie 2010 i-a dat cu împrumut
pârâtului marfă în valoare de 5154 dolari SUA pe un termen de 12-18 luni, iar la
01 octombrie 2010 i-a mai dat cu împrumut pârâtului marfă, în valoare de 269 dolari
SUA pe un termen de până la data de 15 ianuarie 2011.

Susține că deși au expirat mai mult de doi ani de la data când pârâtul urma să-i
restitue datoria, acesta nu i-a înapoiat-o.

Relatează că în luna august 2012 pârâtul i-a promis că va primi un credit
bancar și îi va restitui datoria, însă plecând acasă la acesta pentru a primi banii la
20 august 2012, Gheorghe Timofte a refuzat să restituie banii, iar a doua zi s-a
adresat la Inspectoratul de Poliție Anenii Noi, cu o plângere în temeiul art. 179,
alin. (1) Cod penal. Ulterior, cererea fiind admisă, el fiind condamnat în temeiul
acestui articol la amendă în mărime de 3000 lei.

Afirmă că în luna aprilie 2013 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de
eliberare a ordonanței judecătorești privind încasarea datoriei de la pârât. Astfel, prin
ordonanța judecătorească din 30 aprilie 2013, acțiunea sa a fost admisă și încasat de
la pârât datoria și dobânda de întârziere, însă în rezultatul obiecțiilor depuse ulterior
de pârât, la 16 mai 2013, prin încheierea instanței de judecată, ordonanța

judecătorească a fost anulată, fiindu-i explicat dreptul de adresare în instanța de judecată de drept comun cu cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei.

Solicită încasarea de la Gheorghe Timofte în beneficiul său a datoriei în sumă de 5423 dolari SUA sau echivalentul lor în lei MD la momentul executării hotărârii și dobânda de întârziere în mărime de 15193 lei, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 2848 lei, dintre care 2448 lei - taxa de stat și 400 lei plata pentru asistența juridică.

Prin hotărârea judecătorească Anenii Noi din 25 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial și încasată de la Gheorghe Timofte în beneficiul lui Nicolae Ursu suma împrumutată de 5423 Dolari SUA, taxa de stat în mărime de 1220 lei și asistența juridică în mărime de 400 lei, în total suma de 1620 lei, în rest cerințele fiind respinse.

La 24 decembrie 2013, Gheorghe Timofte a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii, casarea integrală a hotărârii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță sau să se decidă care este instanța competentă să judece relațiile comerciale dintre persoane.

Concomitent Gheorghe Timofte a depus și o cerere de scutire de la plata taxei de stat pentru depunerea apelului, în legătură cu situația financiară grea a familiei, motivând că are la întreținere 4 copii, dintre care unul este bolnav, iar soția este bolnavă de o boală incurabilă.

Prin încheierea Curții de Apel Bender din 04 februarie 2014 a fost respinsă cererea apelantului Gheorghe Timofte cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și acordat acestuia un termen pentru lichidarea neajunsurilor (achitarea taxei de stat) până la 25 februarie 2014, ora 10:51 cu mențiunea că în instanța de apel, se achită taxa de stat în mărime de 75 la sută din taxa prevăzută spre achitare în prima instanță, adică la caz, 815 lei, fiind atenționat apelantul că în caz de neplată a taxei de stat în termenul acordat, instanța de apel va restitui cererea fără examinare.

Prin încheierea Curții de Apel Bender din 25 februarie 2014 a fost restituită lui Gheorghe Timofte cererea de apel, împreună cu toate documentele anexate și explicat apelantului că restituirea cererii de apel nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceleiași apelant, cu aceiași cerere de apel, împotriva aceleiași hotărâri, cu același obiect și aceleași temeiuri, dacă apelantul a lichidat neajunsurile.

La 17 martie 2014, Gheorghe Timofte a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bender din 04 februarie 2014, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii contestate.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 mai 2014 a fost admis recursul declarat de Gheorghe Timofte și casată încheierea Curții de Apel Bender din 04 februarie 2014 cu restituirea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Bender, în același complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Bender din 08 iulie 2014 a fost respinsă cererea apelantului Gheorghe Timofte cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și acordat apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor legate de achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii de apel, până la 15 septembrie 2014, ora 10:30, în mărime de 75 la sută din taxa prevăzută pentru achitare în prima instanță, adică 815 lei, fiind avertizat că în caz de neplată a taxei de stat în termenul acordat, instanța de apel va restitui cererea fără examinare.

La 15 septembrie 2014, Gheorghe Timofte a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bender din 08 iulie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, scutirea de la plata taxei de stat pentru depunerea apelului.

Indică că a primit încheierea respectivă la 09 septembrie 2014, prin intermediul poștei.

Afirmă că intimatul refuză să-i elibereze facturi pentru marfa livrată, însă dorește ca la el să-i achite prețul pentru marfă, fără a plăti statului impozite și taxe.

Invocă că prima instanță a admis parțial acțiunea lui Nicolae Ursu chiar din prima ședință, iar el nu a putut participa la această ședință deoarece fiul său a avut un accident la 15 noiembrie 2013 și nu a crezut că la 25 noiembrie 2013, chiar din prima ședință, va fi emisă o hotărâre.

Relevă că instanța de apel, prin încercările de restituire a cererii sale de apel îi îngrădesc dreptul de acces la o instanță.

Remarcă că instanța de apel, fără a avea nici o probă, a menționat că ÎI „Timofte-Impex” activează, când de fapt acest lucru nu este corect, fapt ce rezultă din Declarația despre darea de seamă fiscală unificată.

Totodată indică că adeverința nr. 742 din 09 septembrie 2014 confirmă că Ludmila Timofte nu este angajată în câmpul muncii, iar adeverința nr. 751 din 11 septembrie 2014 reflectă că nici dânsul nu este angajat la muncă.

Mai susține că prin telegrama din 07 iulie 2014 a informat instanța despre imposibilitatea participării în ședință, în legătură cu starea sănătății, rugând amânarea ședinței de judecată, însă instanța de judecată a interpretat acest lucru ca intenționat.

Relevă că doi dintre cei patru copii ai săi, sunt majori, însă sunt la întreținerea sa fiind la studii.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa recurentului Gheorghe Timofte la 21 iulie 2014, fapt ce rezultă din copia scrisorii de însoțire, însă careva date despre recepționarea acestei încheieri la materialele pricinii, nu sunt.

Totodată din argumentele recurentului rezultă că acesta a recepționat încheierea respectivă, prin poștă la data de 09 septembrie 2014.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, Gheorghe Timofte a depus la 24 decembrie 2013 cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din

25 noiembrie 2013, totodată solicitând scutirea de plata taxei de stat pentru depunerea cererii de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Bender din 08 iulie 2014 a fost respinsă cererea apelantului Gheorghe Timofte cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și acordat apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor legate de achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii de apel, până la 15 septembrie 2014, ora 10:30, în mărime de 75 la sută din taxa prevăzută pentru achitare în prima instanță, adică 815 lei, fiind avertizat că în caz de neplată a taxei de stat în termenul acordat, instanța de apel va restitui cererea fără examinare.

În conformitate cu art. 85 alin. (4) CPC, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător (de instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Având în susținere prevederile normei enunțate, la caz, se constată că instanța de apel temeinic și legal a respins cererea lui Gheorghe Timofte cu privire la scutirea de plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și nu a dat curs cererii de apel, stabilindu-i un termen pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat.

Or, deși ultimul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, instanței nu au fost prezentate probe justificative ce ar confirma starea materială grea a lui.

Astfel, argumentele recurentului precum că în susținerea cererii de scutire de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel, a prezentat adeverințele nr. 742 din 09 septembrie 2014 și nr. 751 din 11 septembrie 2014 din care rezultă că el și soția sanu sunt angajați în câmpul muncii, nu pot servi temei de scutire de la plata taxei de stat pentru depunerea apelului, or materialele dosarului denotă incontestabil că recurentul Gheorghe Timofte este fondatorul Întreprinderii Individuale „Timofte Impex”.

Nici argumentul recurentului precum că din Declarația fiscală anexată la cererea de scutite de la plata taxei de stat rezultă că Întreprinderea Individuală „Timofte Impex” nu activează nu poate constitui temei de admitere a cererii de recurs, deoarece, după cum corect a reținut și instanța de apel, informația dată se referă la perioada fiscală a anului 2013, pe când cererea de scutire de la plata taxei de stat a fost examinată în luna iulie 2014, respectiv pentru perioada anului 2014 recurentul nu a prezentat careva date care ar demonstra inactivitatea întreprinderii.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs consideră că întemeiat a fost reținut de către instanța de apel și faptul că din adeverința privind componența familiei rezultă că doi dintre copiii recurentului sunt majori, iar careva date care ar confirma că dâșii se află la întreținerea recurentului nu au fost prezentate instanței, cum, de altfel, nu au fost prezentate nici probe ce ar demonstra starea sănătății nesatisfăcătoare a membrilor familiei lui.

Față de considerentele expuse, instanța de recurs apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea poartă un caracter declarativ, prin urmare nu indică la ilegalitatea încheierii atacate.

Reieșind din circumstanțele descrise și având în vedere că încheierea Curții de Apel Bender din 08 iulie 2014 este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Gheorghe Timofte și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Gheorghe Timofte.

Se menține încheierea Curții de Apel Bender din 08 iulie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Ursu împotriva lui Gheorghe Timofte cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari